

[Holmberg.]

direktorat ikke at låse sig alt for fast på den foreslåede linjeføring uden at ville forhandle.

Ministeren har jo gentagne gange i den senere tid sagt, at det naturligvis er folketinget, der bestemmer. Jeg vil gerne meddele ministeren, at jeg tegner mit parti, når jeg siger, at vi ikke er tilfredse med beregning af bare én linjeføring. Vi ønsker en anden linje beregnet på samme måde. Vi er altså ikke uenige med vejdirektoratet og ministeren i, at udgangspunktet for vejens placering må være landegrænsen i syd, Lille-Bæltsbroen, Århus og Ålborg skal selvfølgelig være forbundet med motorvejen; i den grundbetragtning er vi enige. Jeg mener egentlig også, at professor Humlums plan på flere områder er for vestlig, og en fortsættelse fra Ålborg og nordpå er der sikkert ingen dækning for. Men jeg synes nok, at vejdirektoratet er havnet i den modsatte grøft ved at lægge motorvejen så langt ude, bogstavelig talt næsten ude i Kattegat. Hvor mange mennesker der i givet fald vil komme til at bo øst for denne linje, ved jeg ikke, men jeg ved, at den vil være næsten betydningsløs for Midt- og Vestjylland.

Derfor ønsker vi en anden linjeføring beregnet; det behøver ikke at tage særlig lang tid, og jeg kan forsikre den højtærede minister, at det er ikke nødvendigt at sende vejdirektoratets folk ud at forhandle med byråd og amtsråd på disse egne, det går nok endda. Man kunne efter vor mening gå noget mere mod vest, og her vil jeg gerne i grove træk nævne en skitse, som vi ønsker nærmere belyst.

Man kunne begynde fra Padborg og gå lidt øst for Vojens, noget øst for Lunderskov over Egtved, over Jelling-Tørring og herfra følge den jyske højderyg et stykke vej, så undgår man de store fald og stigninger i terrænet; et passende sted skulle der være en stikmotorvej til Århus, medens så motorvejsstammen skulle fortsætte næsten i lige linje mod Ålborg, sikkert vest om Silkeborg, over Ans, Bjerringbro, øst for Viborg, over Vammen-Lindum, øst for Ålestrup og derefter til Ålborg. Det er linjen, selvfølgelig i meget store træk, og det kan kun være en skitse, vi kan også kalde det et forhandlingsgrundlag, men det er i alle tilfælde en

linje, som vi ønsker beregnet, og folketinget står så frit.

Det er imidlertid ikke alle, der uden videre opfatter det på den måde, at folketinget i realiteten er helt frit stillet. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg blev lidt forbavset, da jeg læste, hvad Danmarks Naturfredningsforening har skrevet i sit svar til vejdirektoratet, der havde stillet spørgsmål til foreningen, mest om østvejen. Der står til slut i foreningens skrivelse:

„Foreningen tilføjer sluttelig, at spørgsmålet om en vejføring efter det af professor, dr. phil. Johs. Humlum udarbejdede forslag til en motorvej i Jyllands midte vel har været inddraget i dens overvejelser, men med det udfald, at den ikke har fundet at kunne udtale sig desangående, fordi dette forslag ikke foreligger som en administrativ og politisk realitet.

Bestemmende herfor har det tillige været, at en egentlig afvejelse af de naturfredningsmæssige byrder, som begge forslag frembyder, på nærværende tidspunkt er praktisk udelukket.“

Må jeg spørge den højtærede minister: hvor mon naturfredningsforeningen har disse oplysninger fra, at administrativt skulle midterlinjen ikke kunne administreres, og politisk har den ingen realitet? Hvem har de fået de oplysninger fra? Det kan vel ikke passe, at det er fra ministeren eller fra det høje vejdirektorat? Jeg går altså stadig væk ud fra, at folketinget står frit.

Til slut vil jeg sige, at vi til udvalgsarbejdet vil kræve mere materiale, end vi har i øjeblikket, til belysning af det trafikmæssige og med fremtiden for øje ikke mindst til belysning af, hvor meget en sådan hovedfærdselsåre kan betyde for den kommende udvikling. Jeg har fået en del materiale, bl. a. den såkaldte Buchanan-rapport, hvori denne trafikforsker meget stærkt har fremhævet den store betydning, som motorveje og herunder kryds med motorveje har både for egns-, by- og industriudviklingen. Han fastslår endvidere, at de store vejplaner er yderst betydningsfulde virkemidler i lands- og regionalplanlægningen i England, som jo er et land, vi stort set kan sammenligne os med. Jeg nævner altså dette, fordi vi ønsker mere oplyst herom; det er jo ikke just de ting,